

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 9. Circa Beneficiorum Ecclesiasticorum naturam, conditiones, &
affectus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

SECTIO SECVNDA.

De Beneficio, ac Pensione Dubia.

CAPVT IX.

Circa Beneficiorum Ecclesiasticorum naturam, conditiones, & effectus.

DVBIUM I.

An qualibet prælatura curam animarum habens comprehendatur, sub nomine dignitatis Episcopalis, ad quam Regularis absque ulla dispensatione potest promoueri?

56
Nonnulla
præmissa
de benefi-
ciis Regu-
laribus.

REMITTO, seculares incapaces esse Regularis beneficii, iure aut quo spectato, cap. cum beneficio, de prebend. in 6. Attento autem Tridentin. sess. 14. cap. 10. Secularibus conferri posse beneficia regularia, quæ administrationem non habent si acceptando beneficium, habitum inus Religionis suscipiant, seque obligent professionem emittere. Item beneficium Regulari dandum non esse secularibus neque Religiosis alterius Ordinis ab eo, cuius est beneficium. Et si beneficium per Religiosum vnius Ordinis administratur, non posse alij eiusdem Ordinis concedi quoad beneficia vero secularia simplicia certum est, non posse Regulari assumi: ad dignitatem vero Episcopalem posse, cap. quorundam, cap. si Religiosus, cap. Nullus Religionis, de elect. in 6. Quæritur autem, an nomine dignitatis episcopalis comprehendatur quælibet prælatura curam animarum habens.

57
Compre-
henditur.

Comprehenditur communiter quia procedit in his eadem ratio ac in episcopatu. Sic Glossa ad Clement. 1. de elect. ibi. Inola n. 4. & 41. Ioan. Andr. cap. si Religiosus, & ibi Francus num. 1. notab. 2. Dominic. numer. 6. Anchar. num. 2. Abbas ad cap. quod Dei timorem n. 5. & 6. Sanch. l. 7. de cal. c. 29. n. 33. Gregor. Lopez leg. 2. tit. 7. par. 1.

58
Non com-
prehenditur.

Non comprehenditur quia Episcopatus à beneficio seculari ac Regulari abstrahit: eaque de causa in Clement. 1. de electione dicitur: per hoc autem non intendimus prohibere, quin Religiosus in Episcopum secularis Ecclesiæ licet possit eligi. Ergo tacite insinuat, respectu prælaturæ secularis, quæ Episcopatus non sit, prohibitionem manere integram. Ita

plures Doctores relati à Panormit. ad cap. quod Dei timorem, de statu Regular. Mandolus de signatura grat. tit. dispensatio pro obtinend. benef. dicit. tom. 4. de Rel. l. 3. cap. 19. num. 27.

Variorem hanc puto esse sententiam. Nam in Episcopatu est specialis ratio propter eius dignitatem, ob quam Episcopus dicitur Monachus religiosus, ut tradit Glossa ad cap. Nullus Religiosus, de elect. in 6. et colligitur ex cap. ex multa, de voto. In dicitur igitur dispensatione.

DVBIUM II.

An Regularis possit, sine dispensatione eligi, ad præfecturam Ecclesiæ collegiatis, quæ curam animarum non habet?

ELigi potest quia licet nec habeat in foro interno nec externo iurisdictionem: sed solum æconomicam gubernationem, scilicet conuocare collegium, & simul cum illo de rebus ad collegium pertinentibus disponere: tamen curam habet eorum, qui sunt in collegio, eaque de causa potest sicut ad Episcopatum sine dispensatione eligi. Sic Sanchez l. 7. de cal. cap. 29. n. 72. & 71. plures afferens.

Non potest eligi quia dicenda non est prælatura, cum iurisdictione procul careat. Eligunt ita alij Doctores à Sancto ubi supra citati. pater. Palao tom. 2. d. 1. de benef. p. 3. §. 1. n. 8.

Verius existimo concessionem factam pro dignitate Episcopali Religioso ad hanc præfecturam extendi non posse. Addo, certum esse rem bene Religiosos Mendicantes non posse abique expressa dispensatione Pontificis ad Ecclesias esse vocari. Cathedralibus inferiores promoueri. Extraneas dispensari, de postulat. Prælator.

DVBIUM III.

An ad eligendum Religiosum ad Beneficium curatum in casu necessitatis dispensatio necessaria sit?

Sic, iure antiquo Regulares eligi potuisse ad beneficium Parochialis Ecclesiæ non solum ad tempus & in commendam, sed in titulum, cap. quod Dei timorem, de statu Monachor. Iure autem nouo Tridentino, assumi non possunt nisi in casu necessitatis, quando

quando non inveniuntur Clerici seculares idonei: tunc enim præfici potest Regularis: sicut: e contra cum non inveniuntur Regulares apti pro regulari beneficio, præfici possunt seculares, quia necessitas caret lege. *cap. si quis forte, de iur. iur.* Quæsierim verò an dispensatio episcopi requiratur, ad eligendum Religiosum ad Ecclesiam Parochialem dum hæc virget necessitas.

64 *Episcopus*
id. Necessaria est quia non potest Regulari beneficium Parochiale conferri, quin simul concedatur facultas extra claustra vivendi, & fructus beneficii administrandi, de illiisque disponendi: sed ad hæc omnia necessaria est dispensatio. Ergo. Sic Gonzal. Reg. 8. Cancel. glof. 7. num. 52. Alexand. conf. 70. numer. 13. vol. 3. & alij relati a Sanchez l. 7. Decal. c. 29. num. 34.

65 *Necessaria*
non est. Non est necessaria quia si aliqua licentia necessaria esset, maxime quia Religiosus incapax est vivendi extra Monasterium, & disponendi de beneficii fructibus: sed hanc incapacitatem nullus alius tollere potest nisi Religiosi Prælatus: ergo non Episcopus, cui Religiosus non subditur. Ita Nauat. l. 3. consil. consil. 12. Couar. cap. de testament. n. 3. Sanchez innumeros referens ubi s. n. 35.

66 *Probabilis*
vis esse non
debet. Non dubito hoc probabilius esse adiciens tamen, etsi dispensatio Episcopi necessaria non sit. Prælatus proprii licentiam esse omnino necessariam, *cap. Religiosus, de elect. in 6.* Porro licentia Prælati Monasterij sufficit, nisi in aliquo Religione aliter fuerit statutum, vel constitutum, vel privilegio.

D V B I V M I V.

An ad acceptationem summi Pontificatus indigeat Religiosus Prælatus licentia?

67 *Indiget*
indem. Indiget quidem quia Pontificatus est summa Prælati: Ergo ad illius acceptationem præcipue requiritur Prælatus licentia. Nec excusari potest ex eo, quod Pontifex secum dispenset, & superiorem non habeat, quia ante acceptationem non est Pontifex, sed suo Prælato subiectus. Sic Gregor. Lopez. l. 2. s. v. *Iglesias*, tit. 7. part. 1. Mannel Regul. 99. tom. 1. q. 34. n. 5. & alij plures, quos refert Sanchez l. 7. decal. c. 29. n. 38.

68 *Non indiget.* Non indiget quia ab ipso iure est iam hæc licentia concessa: si quidem in *cap. licet, de elect. canetur*, nullum impedimentum opponi posse aduersus electum à duabus partibus Cardinalium præter hæresim. Ergo neque impedimentum omisse licentiæ. Ita Sanchez citatus, & plures apud ipsum Doctores.

69 *Hoc dicendum*
exi-
simo. Hoc dicendum existimo. Nam per ipsam electionem constitutus est omnis ecclesiæ superior, & consequenter ab obedientia exemptus. Ergo non indiget superioris licentiæ ad acceptandum.

D V B I V M V.

An Manualia Beneficia ita ad nutum & voluntatem conferentis renouari valeant, ut possit id, sine legitima causa valide fieri?

70 *Nonnulla*
suppono. P Ræmitto, præcipuam beneficii perpetui qualitatem esse, ut nequeat amoueri à beneficio nisi ex causis à iure expressis: e contra qualitatem manualis beneficii esse, quod amoueri valeat ad nutum, & voluntatem conferentis, *cap. cum ad Monasterium §. tales, de statu Monachorum. cap. 1. §. fin. de privileg. in 6.* Dubito autem an manualia beneficia ita ad nutum, & voluntatem conferentis renouari, ut absque ulla legitima causa id fieri possit.

71 *Non potest.* Minimè potest quia qui beneficiatum absque causa legitima remouet, malitiose procedit: sed non est credendum malitiis iura fauere. Ergo nec est credendum hanc à iure remotionem approbari. Sic Zeual. com. contra com. q. 425. sine. Tulch. lit. B. concl. 55. num. 8.

72 *Potest quis*
dem. Potest omnino quia beneficiatus possidere non potest id beneficium nisi pro tempore, quo non fuerit ab eo renocatus: solum enim pro illo tempore fuit illi concessum. Ergo facta renouatione etiam sine ulla causa, iam non habet ius possidendi. Ita Gonzal. ad Reg. cancel. 8. glof. 5. §. 6. num. 46. Sanchez l. 7. Decal. cap. 29. num. 111. Lessil. l. 2. c. 41. dub. 12. num. 98. Azor. p. 1. l. 12. c. 9. q. 8. Garcia hic, p. 1. c. 2. d. n. 87.

73 *Hoc verius*
esse puto. Existimo verius esse valere renouationem absque causa, neque possitalem beneficium aduersus remouentem conqueri. An non possessio pro tempore limitato, illo transacto, cessat. *leg. imperator. leg. statuliberi 2. ff. de legat. 2. id. decernitur.* Sed beneficii manualis possessio solum conceditur pro tempore, quo conferens non renouauerit. Ergo facta renouatione possessio cessat.

D V B I V M VI.

An renouatio Beneficii manualis possit sine legitima causa licite fieri, si Prælatus promiserit, se non renouaturum?

74 *Status quæ-*
stionis. S Uppono, validè renouari posse, quia per hanc promissionem non mutatur beneficii manualis natura, quæ est, ut pro voluntate conferentis valeat renouari. Sanchez l. 7. Decal. c. 29. n. 125. Quæsierim autem, an licite huiusmodi renouatio fiat.

75 *Non sit*
licita. Licite non fit, quia hæc promissio vepotè naturæ beneficii manualis contraria nullas vires habet; sicuti si fieret promissio non renouandi testamentum, vel precarium, nulla est talis promissio; quia est contra naturam testamenti,

testamenti, vel precarij. Sic Sanchez citatur.
Gonzalez ad Reg. 8. Cancell. glos. 5. §. 6.
num. 4.

76 *Licet sit.* Felicitate quia ex illa promissione obligatur Praeatus saltem naturaliter beneficiario tamen si Religiosus sit, ergo peccat violans promissionem. Ita Navar. l. 3. *consil. tit. de Regular. conf. 20. n. 12. 13. 14.* Manuel Regular. 99. tom. 3. q. 29. a. 9.

77 *Distinguendum existimo.* Distinguentium existimo. Si fieret promissio non reuocandi absolute, tamen si causa honeste intercedat, quae alias reuocationem honestare possit: nulla est talis promissio; quia esset contraria beneficii manualis naturae. Alii promissio fieret non reuocandi abique causa legitima: licita esset, & valida talis promissio, quia est iuri conformis, unde si non obstante tali promissione, sit reuocatio, illicita esset, licet esset, non apponita promissione.

DVBIVM VII.

An beneficium manuale possit fieri per perpetuum praescriptionem, vel consuetudinem?

78 *Non potest.* Non potest quia ex actibus merè facultatis induci non potest consuetudo, leg. qui iure familiae iatis, ff. de acquirenda possess. leg. viam publicam ff. de via publ. cap. Ioannes, de Cler. coniug. Ergo induci non potest consuetudo ex eo quod Praeatus nunquam reuocauerit, quia semper ei liberum fuit reuocare. Sic Abbas cap. ad nostram, n. 11. Decius num. 22. Rebuff. 17. de pacif. possessore, num. 277. Sanchez l. 7. Decal. caput. 29. num. 117.

79 *Potest quidem.* Potest quidem manuale fieri perpetuum & contra consuetudinem, & praescriptionem: quia cap. cum de beneficio, de praebend. in 6. praescriptio quadragenaria sufficit naturam beneficii immutare, & de seculari Regulari reddere: & contra, ergo etiam sufficit, de temporali perpetuum reddere. Ita Melius repet. v. Religiosus non potest consentire, & v. Beneficia manualia au possint. n. 9. Gambacur. v. de offic. legati l. 4. c. 1. n. 19.

80 *Constituto sententias.* Placet utramque conciliare sententiam, scilicet, ut prima procedat, quoties consuetudo non est contraria manualitati: secunda verò cum consuetudo manualitati contraria inducitur. Hinc autem consuetudinem non inducit carentia reuocationis, & alias libera esset: beneficium enim manuale non petit reuocationem sed expeditam reuocandi potestatem: ergo dum conferens hanc potestatem habet, tamen si per mille annos nullam faciat reuocationem, non potest induci consuetudo manualitati contraria. Secus esset, si tentans reuocare impediretur: quia iam inducitur consuetudo manualitati contraria, nempe potestati reuocandi: debet autem hoc impedimentum ab alio, quam à beneficiario apponi; si enim solus beneficiarius per potentiam reuocationi resisteret, praescribere non posset; quia bona fide careret.

DVBIVM VIII.

An conferri possit, capellania clerico minorum Ordinum si fundator dixit, ut Presbytero conferatur?

Conferri potest, quia illa verba non actum, sed aptitudinem videntur significare quod inde colligi potest: quia ex vii. ferri. lorum verborum solum colligitur illam Capellaniam Ordinem sacerdotalem habere annexum, ac proinde sacerdotalem esse. Sed ex hac annexione non inferitur, capellanum tempore institutionis debere Presbyterum esse, sed solum debere esse in ea aetate, & dispositione, ut infra annum sacerdos fiat. Secus esset si testator per verba affirmatiua procederet, ut si diceret: *instituitur Capellanus sacerdos, qui Missas celebret, &c.* Sic Roland. à Valle. conf. 47. num. 6. vol. 1. Spino in speculo testament. glos. 4. num. 68. Quaranta sum. tular. p. 2. v. seruitiu. Capellania. Perez de Lara de capel. l. 2. casus. 5. numer. 16. & alij plures.

Non potest conferri, quia praesentandus debet habere qualitates à fundatore requisitas: at vna ex qualitatibus est, quod sit sacerdos: Ergo si hac caret, inhabilis est. Neque valet dicere, habere illam aptitudinem, quia hoc non est propriè illam habere. Ita Riccius in prax. resol. 339. Praxis Episcoporum p. 1. v. Beneficium. §. 7. col. 5. princip. 8. Barbola p. 2. de potest. Episc. alleg. 24. num. 37. & 42. Garcia p. 7. cap. 1. num. 58. qui pluribus id decisionibus comprobant.

Cum his opinor, quia aliud est, beneficium habere annexum Ordinem Sacrum, aliud Ordinem Sacrum beneficio praesupponi, & ad illud disponere quando beneficium secum trahit Ordinem Sacrum, ut qualitatem subsequentem, illum non requirit actum collationis tempore: sufficit, si aptitudine inest. At quando beneficium Ordinem praesupponit, ut dispositionem, actus Ordo habendus est, cum conferunt. Ergo cum ex fundatione habeatur, ut clericus nominandus sacerdos sit, iam sacerdotium ut dispositio ad nominationem requiritur.

DVBIVM IX.

An coadiutor teneatur, inferuire pro coadiuto ex vi coadiutoriae assumptione?

Si coadiutoria expedita est cum clauicula, quae hanc illi obligationem imponat (ut statim quod communiter expediti solet) dubium non fit, an est, obligatum esse. At si solum in coadiutoria dicatur ut possit inferuire, Quaesierim, an ex vi coadiutoriae, volente coadiuto, teneatur coadiutor inferuire.

Non teneatur, quia Pontifex ei hanc obligationem

Non tene-
tur.
86
Teneatur
plane.

gationem non imponit. Et quia si ex vi coadiutorie assignata eam obligationem contraheret, non videretur Pontifex verbo *Posses*, quod indicat liberam potestatem, sed videretur verbo *Debet* obligationem significante. Sic Nauar. *conf. 1. de Cler. agrot. n. 3. & 4.*

Teneatur plane quia coadiutoria assumitur, ut coadiutus se possit ab obligatione assistendi excusare: at si coadiutor obligationem assistendi non haberet, coadiutus, assumptio coadiutore, non esset excusatus, neque satis sibi prouideret: ergo ut excusatus sit, sibi prouideat assumens coadiutorem, indicandus est, transferre in coadiutorem obligationem quam ipse habebat. Ita Garcia *de benefic. p. 4. c. 5. n. 53.*

87
Istius
modi.

Ex istius probabilis, volente coadiuto, obligatum esse coadiutorem ex vi coadiutorie inferre. Licet enim Pontifex non expresserit, hanc in coadiutore obligationem inesse, ex assumpta coadiutoria satis erat hæc obligatio significata. Vnde autem est Pontifex verbo *Posses*, ut significaret facultatem esse pro alio inferendi, quod præcipue in coadiutoria conceditur: obligationem tamen inferendi inde resultare indicat. Cui obligationi non obstat, quod coadiutus non habeat obligationem sustentandi coadiutorem, quia ipse coadiutor ei cessit obligationi: & loco illius concedit ei Pontifex futuram successione.

DVBIVM X.

Si absens sit vel infirmus coadiutus, potestne coadiutor choro assistere, vocemque in Capitulo habere, etiam coadiuto nolente?

88
Non potest.

Non potest, quia coadiutori prohibetur perceptio fructuum, & præbendæ administratione, nolente coadiuto: sed sub præbendæ administratione continetur assistentia in choro, capitulo, aliisque Canonice actibus: ergo. Sic Garcia *p. 4. c. 5. n. 59.*

89
Potest quidem.

Potest quidem, quia assistentia in choro, aliisque capitularibus actibus videtur à Pontifice independentem à voluntate coadiuti concessa coadiutori: siquidem loquens de iis actibus, nullam voluntatis coadiuti fecit mentionem: fecit tamen cum de regimine, & administratione præbendæ loqueretur. Ergo coadiutor, nolente coadiuto, non poterit præbendam regere, & administrare (hoc est iurisdictionem forensem, si quam habet, exercere) bene tamen poterit choro, aliisque capitularibus actibus assistere. Ita Nauar. *conf. 1. de cler. agrot. n. 5. & 6.*

90
Auctoritas
resoluitur.

Conuenit ex qualitate voluntatis coadiuti, controuersiam esse decidendam, si enim coadiutus inique ageret, nullo impedimento ligatus, neque coadiutorem habens si non assisteret: inique etiam procedit impediens coadiutoris assistentiam: Ergo talis iniqua voluntas est repellenda. Verum in actibus capitularibus à quorum assistentia rationabili

causa ductus se posset coadiutus excusare existimo, posse coadiutoris assistentiam impedire: in hoc enim iuste videtur procedere. Hi actus sunt, qui propriam utilitatem coadiuti respiciunt, ut est perceptio fructuum præbendæ, aliisque temporalis illius administratione, vel ex quibus aliquid damnum coadiuto, vel tertio euenit, ut est praua electio, & suffragium nocuum. At actibus, qui ecclesiæ utilitatem spectant, & Religionem promouent, ut est assistentia in choro, processionebus, aliisque religiosis actionibus, hand potest coadiutus impedire coadiutorem, nè assistat, si ipse assistere nolit, vel non possit.

DVBIVM XI.

Si coadiutus infirmus sit, vel aliàs legitime impeditus, habendūne est, pro præsentī, licet coadiutor non inferuat?

91
Pro præsentī
si non habendū.

Si impedimento huiusmodi affectus vult coadiutorem inferre, huc non inferuat: non est habendus pro præsentī, quia coadiutoria assignatur, ne Ecclesiæ seruitium deficiat ob infirmitatem, & impedimentum coadiuti: qui finis omnino cessat, si coadiutor deobligatus esset a seruitio, quoties coadiutus inferre impeditus esset. Sic Garcia *p. 4. c. 5. n. 54.*

92
Habendus
pro præsentī.

Pro præsentī est habendus coadiutus legitime impeditus, siue velit, ut coadiutor inferuat, siue non velit, quia egrotante, aut legitime alias impedito assistendi debentur beneficiis fructus independentem à coadiutoris assistentia ex *cap. vni. de cler. non resid. in 6.* Ergo ob omissionem coadiutoris assistentiam coadiutus illis privari non debet. Ita Gonzalez *de Regul. mens. gloss. 5. §. 9. n. 120. Nauar. conf. 1. de cler. agrot. n. 6.*

93
Hoc probabilius
videtur.

Hoc teneo probabilius. Nam si ita non esset, deterioris foret conditionis coadiutorem habens, quam qui illo careret: & privilegium illi concessum in sui iudicium cederet, cum legitime impeditus coadiutorem non habens, pro præsentī haberetur. Porro id esset contra textum in *cap. ad Apostolicam de Regular. & in cap. quod ad gratiam 6. de reg. iur. in 6.*

DVBIVM XII.

Debetur ne coadiutori proprietarij sedes?

94
Debetur
quidem.

Debetur quidem quia subrogatus sapit proprietarij naturam, in eo us locum subrogatur *leg. si enim, §. qui iniuriarum. ff. si quis cautionibus.* Sed coadiutor subrogatur in locum proprietarij: ergo frui debet prærogatiuis ei concessis. Et quidem in gratia coadiutorie habetur, ut coadiutor gaudeat omnibus præminentis, & honoribus tam extra chorum quam intra, quos proprietarius ratione Canonice, & præbendæ habet: sed ratione Canonice

Canonicatus obtinet locum honorificum in choro: ergo illum coadiutor debet obtinere. Sc. Nauar. consilii. c. 1. de cler. agrot.

95 Non debetur, sed vltima post omnes proprietarios, quia sedes honorabilior non debetur praebeato ratione praebeatae, sed ratione illius antiquae possessionis, ut constat: ergo cum coadiutor solum in praebeata subrogatur, & non in illius antiquitate, locus possessionis ei debitus non est, sed locus praebeatae: unde sedere debet, ubi sedent praebeati propriarii, non autem illos praecedere. Ita Gonzalez de regul. mens. gloss. §. 9. num. 99. Garcia p. 4. cap. 5. num. 66. Qui adducunt Rotam de rationem. Farinac. tom. 2. decis. nouissimas. decis. 657. n. 3. & decis. 456.

96 Placet haec resolutio. Equum enim non erat, ut fictus canonicus veros praecederet, & aliena dignitate fulgens eos, qui propriam haberent. Porro hoc in omnibus Hispaniae ecclesiis praxi haberi competio. Et quidem coadiutor subrogatur loco coadiutoris in praebeata, non in illius antiquitate: fuitque omnibus praerogatiuis praebeatae debitus, non illis quae antiquitatis ratione debentur.

DVBIVM XIII.

An coadiutor habeat ius ascendendi ad superiorem sedem, ita ut praecedere possit Canonicos proprietarios non inter ingressos?

97 Ius habet ascendendi. Esto coadiutori non debeatur proprietarii sedes: habet tamen ius ascendendi, quia coadiutori conceduntur omnes praerogatiuae, & honores qui conceduntur coadiutoris ratione praebeatae: sed ei ratione praebeatae conceditur, ut vltimo loco sedens, paulatim ascendat: ergo idem ius concedendum est coadiutori. Sic Rota in causa Salmant. Et Tirac. pro ut refert Garcia p. 4. cap. 5. num. 552. Afferens, illam sedem, quam obtinet coadiutor tempore obitus coadiutoris, illi esse assignandam.

98 Ius ascendendi non habet, quia nunquam est admittendum, fictam vero praeferi: & alieno iure fulgentem ei, qui proprio gaudet. Ita Gonzalez de regul. mens. gloss. §. 9. num. 99. Garcia citat. Nouissime traditur à Rota decis. 456. apud Farinac. in nouissimis.

99 Hoc sentio ex praxi annuans. Nam semper coadiutor Canonici vltimo loco sedet post omnes Canonicos proprietarios, neque durante coadiutoria locum obtinet superiorem, quia haec potestas ascendendi ad superiorem locum non ratione praebeatae in potentia conceditur, sed illius possessione, quam cum coadiutor non habeat, nequit locum superiorem obtinere: eaque de causa, mortuo coadiutore, illi vltima sedes assignatur; quia est vltimus, cui possessio praebeatae est concessa.

DVBIVM XIV.

Coadiutor studens, vel legens in vniuersitate, vel in seruitio Episcopi occupatus, vel officium Inquisitionis exercens, habeturne, pro praesentis, vi factus, ac distributiones coadiutoris lucratur, ac si personaliter residere?

Habetur quidem quia coadiutor ex qualibet harum causarum à residentia excluditur, & fructus praebeatae lucratur quidem in absentia: ergo idem est coadiutori concedendum. Et quia coadiutori conceditur tempus recreationis, quod coadiutor imperit: ergo à fortiori concedi ei debet privilegium studendi, legendi, ac seruendi Fidei Tribunali. Sic aliqui Doctores. Et probabile reputat Castro Palao t. 2. d. 1. de benef. punct. 10. n. 40.

Non habetur quia haec privilegia conceduntur iis, qui ratione beneficii obligati sunt residere: iis enim conceditur ut studentes, vel legentes in vniuersitate, vel seruientes Episcopo, aut inquisitioni, fructus suorum beneficiorum lucrari. At coadiutores non obligantur residere ex beneficio, sed ex officio, & munere coadiutoriae acceptae, & quasi ex contractu: ergo ea privilegia illis competere non possunt. Ita Garcia p. 4. c. 5. n. 139.

Hoc probabilius longè esse non dubito cum Palao citato. Coadiutor namque illa privilegia habere potest, quia habet beneficium, bilis est & percepit fructus, & ratione beneficii obligatus residere, à qua residentia ob illas causas ex privilegio excludatur. At coadiutor nec habet beneficium, nec sibi, sed alteri, scilicet coadiutoris fructus lucratur: nec ex beneficio, sed ex officio ad residentiam tenetur: ergo excludi nequit ex praefatis privilegiis. Bene tamen excludi potest ex aegritudine, vel alio simili impedimento, quia non censetur ex officio & munere ad residentiam impossibilem obligari.

CAPVT X.

Circa Beneficii promotionem, & acquisitionem.

DVBIVM XV.

An per electionem ante acceptationem acquirat electus ius in Beneficio?

Non acquirit, quia praesentatio ius non tribuit praesentato, quousque Non acceperit ipse consentiat: ergo neque electio nisi ius tribuit ius electo in beneficium, donec ipse acceperit.